

19 Φεβρουαρίου 2014

Αριθμ. Πρωτ.: 179299/9569/2014

Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη: Μαίρη Κοτρωνιά

Ειδ. Επιστήμονες: Ειρήνη Καμένου

τηλ.:

Προς τον
Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων
κύριο Χάρη Θεοχάρη
Καρ. Σερβίας 10, Αθήνα, 101 84

Θέμα: Τεκμαρτός υπολογισμός εισοδήματος οχημάτων που έχουν αγοραστεί από τον ΟΔΔΥ.

Σχετ: 172798/48779/18.11.2013 Συνηγόρου του Πολίτη

Αξιότιμε κύριε Γενικό Γραμματέα,

Στο Συνήγορο του Πολίτη έχει κατατεθεί σειρά αναφορών με αντικείμενο την επιβολή φόρου πολυτελούς διαβίωσης σε ιδιοκτήτες οχημάτων που έχουν εκποιηθεί από τον ΟΔΔΥ.

Συγκεκριμένα οι πολίτες διαμαρτύρονται διότι το διάστημα της πραγματικής κυκλοφορίας των αυτοκινήτων που αγόρασαν από τον ΟΔΔΥ, δεν λαμβάνεται υπόψη κατά την επιβολή του φόρου πολυτελούς διαβίωσης. Αντιθέτως, ως έτος πρώτης κυκλοφορίας των οχημάτων αυτών εκλαμβάνεται η ημερομηνία μεταβίβασής τους από τον Οργανισμό ⁽¹⁾. Καλούνται λοιπόν να καταβάλλουν φόρο για αυτοκίνητα των οποίων το διάστημα κυκλοφορίας υπερβαίνει τη δεκαετία, παρά το ότι ο νόμος προβλέπει εξαίρεση από την επιβολή του των οχημάτων με παλαιότητα άνω δέκα ετών ⁽²⁾.

Πρόσφατα, ο Συνήγορος του Πολίτη με το με αρ. πρωτ. 172798/48779/18.11.2013 έγγραφό του, σας έθεσε το ζήτημα του προσδιορισμού της **παλαιότητας των αυτοκινήτων** από τη φορολογική νομοθεσία. Η Αρχή, υποστήριξε μεταξύ άλλων ότι εισάγουν άниση μεταχείριση οι διατάξεις (μεταξύ των οποίων το άρθρο 44 του νόμου 4111/2013 περί φόρου πολυτελούς διαβίωσης) που ως βάση φορολόγησης των αυτοκινήτων, εκλαμβάνουν την ημερομηνία πρώτης κυκλοφορίας αυτών στην Ελλάδα και όχι το έτος της πραγματικής πρώτης κυκλοφορίας τους. Πρότεινε λοιπόν την τροποποίηση του νομοθετικού πλαισίου ώστε ως βάση υπολογισμού της παλαιότητάς των αυτοκινήτων, να εκλαμβάνεται το πραγματικό έτος της πρώτης κυκλοφορίας τους.

Επιπρόσθετα, κατά την άποψη της Αρχής, ειδικότερα για τα οχήματα που έχουν αγοραστεί μεταχειρισμένα από τον ΟΔΔΥ, τίθεται ένα επιπλέον θέμα.

Μέχρι και το έτος 2010, το άρθρο 16 του νόμου 2238/94 (με βάση το οποίο προσδιορίζεται το ύψος του φόρου πολυτελούς διαβίωσης) προέβλεπε μείωση της τεκμαρτής δαπάνης διαβίωσης που προκύπτει από την κατοχή αυτοκινήτου κατά ποσοστό 40%, για οχήματα που έχουν αγοραστεί από τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.). Η έκπτωση αυτή στο τεκμήριο διαβίωσης, αποτέλεσε **κίνητρο** που παρασχέθηκε στους πολίτες από το νομοθέτη, για να

διατεθούν τα οχήματα που περιήλθαν στην κυριότητα του Οργανισμού. Η κατάργηση της ευεργετικής αυτής διάταξης μετά την τροποποίηση του άρθρου 16 του Ν. 2238/94 με το άρθρο 3 του νόμου 3842/2010, να μεν υπαγορεύτηκε από τις εν τω μεταξύ δημιουργηθείσες δημοσιονομικές συνθήκες, δεν συνάδει όμως κατά την άποψη του Συνηγόρου του Πολίτη με **την αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης**: Η Διοίκηση παραβαίνει την αρχή της καλής πίστης, όταν ενεργεί κατά τρόπο αντίθετο προς τις προσδοκίες που η ίδια έχει δημιουργήσει⁽³⁾.

Ενόψει των ανωτέρω, ο Συνήγορος του Πολίτη εκτιμά ότι απαιτείται τροποποίηση της απόφασης ΠΟΛ.1245/13 (ΦΕΚ 2876 Β/14-11-2013) ώστε για λόγους ίσης φορολογικής μεταχείρισης ως έτος πρώτης κυκλοφορίας για τα επιβατικά ιδιωτικής χρήσης αυτοκίνητα που αγοράστηκαν μεταχειρισμένα από τον ΟΔΔΥ να εκλαμβάνεται **το έτος της πραγματικής πρώτης κυκλοφορίας αυτών** και όχι η ημερομηνία μεταβίβασής τους από τον ΟΔΔΥ.

Σε αναμονή της ανταπόκρισής σας, ευχαριστούμε εκ των προτέρων για τη συνεργασία σας.

Με τιμή

Καλλιόπη Σπανού
Συνήγορος του Πολίτη

(1) «...Για τα επιβατικά ιδιωτικής χρήσης αυτοκίνητα που αγοράστηκαν μεταχειρισμένα από τον ΟΔΔΥ, ως έτος πρώτης κυκλοφορίας τους στην Ελλάδα θεωρείται αυτό που αναγράφεται στην άδεια κυκλοφορίας που χορηγήθηκε μετά την μεταβίβασή τους από τον ΟΔΔΥ...» (ΠΟΛ.1245/13 - ΦΕΚ 2876 Β/14-11-2013)

(2) «...Από την επιβολή του φόρου πολυτελούς διαβίωσης εξαιρούνται τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης με παλαιότητα άνω των δέκα (10) ετών από το έτος πρώτης κυκλοφορίας τους στην Ελλάδα...»

(3) «ΟΔΗΓΟΣ ΟΡΘΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ» ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ, ΑΘΗΝΑ, 2012»,

Α.Ι. Τάχος, *Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο* Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα – Θεσσαλονίκη 2003, παρ.14, σελ 75.